

חברה חשאית

בית המשפט מתחיל להקל על נשים לצרף חברות שבשליטת הבעלים לתביעות לחלוקת רכוש. גם אם החברות

ייפגעו, עדיף האינטרס של האישה / עו"ד טלי אויזרוביץ

והכרעה בסכסוך נדרש שיהיה צד לה, נושא התובענה או שוויה אשר יהא."

אולם, מספר פסקי דין הופכים את הקערה על פיה, וכך נעשה שימוש הולך וגובר באפשרות לדרוש חובת גילוי נאות, הן מקרובי משפחה והן מחברות בע"מ שיש חשד, כי הפכו ל"מחסן זמני" של מזומן נים לבעל השליטה עד לסיום הסדר הגירושין. למשל: בר"ע 830/05 א.א. נ' א.ג. מחוזי (י-ם), שם צירף בית המשפט חברה שלבעל 50% בה, כדי לשמור על זכויות האישה. זו עדיין לא דרך סלולה, ונשים רבות אינן ערות לאפשרות להשתמש בה.

ייתכן כי כעת, לאור שינוי חוק יחסי ממון, יקל בית המשפט את צירוף החברות לסכסוך המשפחתי. הנימוק בעטיו לא צורפו חברות היה, כי אין מדובר בזכות קניינית אלא חוזית, ולגבי זוגות שחוק יחסי ממון חל עליהם, עד שאין גט בפועל – אין חלוקת רכוש ולא קמה הזכות של האישה למחצית שווי החברה.

ואולם, תיקון החוק קובע, כי שנה לאחר הגשת תביעה רכושית קמה הזכות לאיזון כל הרכוש בפועל ואין מחכים לגט. מצב זה אמור להקל על הנשים המבקשות לצרף לסכסוך את החברה, על מנת להבטיח כספים שמגיעים להן במסגרת האיזון, אשר קיימים כיום, אך ייתכן שייעלמו עד קבלת פסק הדין לאיזון. כאשר רבים כל כך מנהלים את עסקיהם באמצעות חברות בע"מ, צירוף החברות לתיק הגירושין צריך להיות קל וחופשי יותר ובייחוד כאשר לבעל שליטה חלקית בחברה. צירוף חברה כנתבעת יאפשר החלת צווים והחלטות ישירות כלפיה, לצורך מניעת שינוי לא מוצדק של ערך מניותיה וכן לצורך בירור

מהות הזכויות של האישה בהן. ללא צווים לשמירת זכויותיה, כגון עיקול, לא תוכל לגבות את סכום הכסף בפסק הדין הסופי, אפילו יפסוק לה בית המשפט מחצית שווי החברה.

באיזון בין הצדק והתועלת שבצירוף חברה כדי לשמור על זכויות האישה והצורך בבירור מקיף וקב"ל מידע בדבר היקף זכויותיה, לבין הפגיעה שעלולה להיגרם לחברות, צריך לגבור אינטרס האישה. לחד ברה יש זכות להגיש בקשה לביטול העיקולים שהטילה האישה, בקשה המתבררת במהירות ויעילות, ואם יתברר שהעיקול אכן פוגע פגיעה אנושה בפעילות החברה, ניתן לבטלו ולמצוא ערבויות לשמירת הכספים המעוקלים.

המסר שצריך לצאת מבית המשפט הוא שעל בעלי מניות בחברות בע"מ לדעת, כי כשם שהחברה חשופה לתביעות הקשורות למעשי שותפיהם, כך חשופה היא לתביעות משפחתיות של שותפיהם. העלמת רכוש ומידע מבת הזוג, לא טובה יותר מהפחתת חוזה מצד שותפם ואין הגנה מיוחדת מפניה. לאישה זכות לקבלת מידע מלא כאילו היא בעלת המניות וזכות למתן צווים ישירות כלפי החברה, כזכותו של כל תובע בתביעה אזרחית רגילה. זו תכלית חוק בית המשפט למשפחה, המאפשר לצרף לדיון בו צדדים שאינם בני משפחה. ///

מלחמות חורמה על רכוש משפחתי הן עניין שבשגרה במקרי גירושין. ברוב המקרים הנשים מנסות לממש את זכותן למחצית מהרכוש שנצבר במהלך הנישואין, וככל שערכו גבוה יותר, כך גדולה יותר המוטיבציה מצד הבעל להסתיר את מימדיו.

מקלטים קלאסיים להסתרת רכוש מפני בת זוג חטטנית הם חשבונות בנק של בני משפחה – בדרך כלל הורי הבעל – או חברות שבשליטתו. לדוגמא: אישה שבמהלך שנות נישואיה נהנתה מרמת חיים גבוהה, אך לא נרכשו נכסי מקרקעין ולא נחסכו כספים, אלא רק בחשבונות החברה שהיתה לבעלת הבעל. כאשר יגיע הזמן לחלק את הרכוש ולפסוק מזונות, יציג הבעל מצג של הכנסת מינימום וחוסר כל רכוש ויסגור את החברה.

במשך שנים היו מקרים כאלה קשים למדי לפי צוה ופסיקת בית המשפט התאפיינה במגמה ברורה, לפיה צירוף צדדים שלישיים שאינם בני משפחה ייעשה בצמצום. זאת, למרות שחוק בית המשפט למשפחה קובע במפורש: "בית משפט לענייני משפחה רשאי לצרף לתובענה מי שלצורך בירור התובענה

הכותבת היא מומחית בדיני משפחה.